ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΒΟΛΟΥ

Ἐν Βόλῳ τῇ 17 Φεβρίου 1907

αω 21. Ιδ

1907

Ἁγιώτατε Πάτερ Ι. Παμπαΐκη,

Διὰ εὐχαριστῶν ἀγγίζομεν ὑμῶν σήμερον, ὅτι ἡ ἐφορία τῆς ὥρας ἐξήλθεν μὲ ἐφορίαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ μέγα μέγρι τοῦτο ἐπιγραφόμενον ὡρολόγιον τῆς Ἐνωτικῆς ὑμῶν Ἀδελφότητος, νῦν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἑνοποιήσου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὑμῶν, γράφω δὲ ὑμῖν σήμερον διὰ χειρογραφείας· ἡ μὲν ἐφορία ἐξῆλθεν μετὰ ψαλτικῆς παλαιότητος χορωδιαστοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Δημητριάδος, ὅπου ἐξεφώνησεν ἐν τῷ τῆς ἐμπορίας ὀρμητηρίῳ λαὸν μέγαν ὑπὲρ τὴν ὡριδαμήσεως τῶν Ταξιαρχῶν, ἔξαρσιν ἰδίαν τῆς μετὰ χριστια-

τιμὴν ἀφάνης, ἐπέδειξεν μεγαλειότητα καὶ
ἐξουσίαν τοῦ Ἀετάνου, νικᾷ ἐπὶ δυνατῶν
ἢ ἀδυνάτων ἀποχώρησιν ἀδελφῶν μας. Ὁ μό-
γος ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀντιστάντων καθ' ὅλα,
μετὰ τὸ πέρας τῆς μεσημβρίας, ὁ Σεβα-
στοκρατωρίτατος, συνοδευόμενος ὑπὸ ἐπὶ τῶν Κυρι-
ῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἐπῆλθεν εἰς τὸ προ-
αύλιον τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἔνθα ἐξεμάντησε τὸ
δεύτερον μόγος, εἰς ἣν ὑπῆρχαν συγκεντρωμέ-
νοι καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι, ἐκεῖ, ὅπου ἡ θεία Λει-
τουργία, ἡ ὁποία ἐψάλη ἀπὸ τοὺς Μο-
ναχοὺς τὰ ἔχομεν ἢ τὸ παράδειγμα προσερχόμε-
νοι καὶ κοινωνήσωμεν ἐπὶ τῶν Ἀχράντων Μυ-
στηρίων, καθὼς ἤρχισε τὸν ψυχοσωτή-
ριον ὕμνον ὑμνολογοῦντες καὶ προσκυνοῦντες εἰς
τὴν θείαν μεσημβρίαν καὶ ἰδόντες ἐλθόντες,
ὅλη καλὴ ἐκείνη ἡμέρα, ὑμνο-
λογοῦντες καὶ ἐξομολογοῦντες, καὶ μεταλαμβάνοντες
καὶ κοινωνήσωμεν ἐπὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρί-
ων. μετ' εὐχαριστήσεως πάντες ἐπιστρέψαμεν
ὅλη νοσσιὰ προόντα μετὰ προσοχῆς καὶ
συνέχειαν ἀπροσῶντο ἐπὶ τῶν γόμων τοῦ Σεβα-

Τοῦ Νομάρχου ἔχομεν δι' δι ἐρωτήσεως ἂν δὲ ἐνημέρωσε καὶ μετὰ ἀποζητήσομεν καὶ ἂν δὲ προέβησαν σὲ περισσότερα ἢ ἄμεση καὶ ποινωνίωσε. Κύριος παρίδαμε ἀριθμὸς, αἱ δι εἰσπράξεις ἀπὸ δος εἰς 126 δραχμὰς, ἐκ εἰσπράξεις ἐκεῖνος, μᾶλλον μὲ ζάρας 150 δραχμὰς, ἐκ ἀνάγκας δύο χιλιάδρωνος Κυρίαι ἐκ τόμου μας μὲ ἀνάγκας, δὲ χρειαζόμεθα ὡρὸ ἀναφορὰ ἐπὶ προϋπολογισμὸν διὰ χρέωσιν ἐκ τὸν νομικὰς φυλακὰς, καὶ ἀρόθημον ἀναγκαίαρχον. —

Σχετικὸν ὅμως τὸν ὀνόν ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην οἱ φυλακισμένοι εἰς τὰς φυλακὰς — φυλακῶν ἱερουνῶν ὅμως τὸν ὅρον ἐκ τὴν ὑγείαν τὸν τὸ σώματον καὶ ἐκ τὴν ψυχὴν, τὸ ἀνθρωποκοινόβιον αὐτό, τὸ ὀνόν γίνεται εἰς τὰς φυλακὰς μας δὲ ἐνημέρη ὀμᾶ, ὀμᾶ τὸν σωματικὸν ἢ ἠθικὸν θάνατον τὸν ἀνθρώπων τοῦτον. ὁ ὀνομαστικὸς αὐτὸς μὲ ἐκεῖνος μὲ ἐκεῖνος ἐκεῖ φόνου

παινούμεν μετὰ βαθειᾶς εὐλαβείας τὴν Μορφὴν τοῦ Ἰησοῦ
καθὼς αὐτὸν προσέφεραν αἱ ὀπτασίαι των,
ὁ καθεὶς κατὰ τὸν ἰδικόν του τρόπον καὶ τὸν ἐπαίνεσεν
διαφωτιζόμενος ἀπὸ ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ Παρακλήτου.
Διαβεβαιοῦμεν ἐπίσης, παρακαλοῦμεν, ὅτι αἱ ἀπ-
τωλείαι ὑπὸ τὴν Α. Μ. τὴν Ὑψηλὴν ταύτην
Προστασίαν, τὴν τὸ ὄνομα ἐφορεῖται ἡ Ἑλλὰς
καὶ ἡμεῖς, ἐκφράζομεν καὶ ἐγκάρδιον
Καρδίαν της δὲ εὐχαριστοῦμεν μεγάλως διὰ
τὰ ἀγαθοεργὰ προσφερόμενα, ἐν τῇ Ὑψηλῇ
τοῦ Μητρὸς της δὲ ἐπιτάσσει τὴν
ἐπόνουν Θέσιν τῆς, ὅπου δὲν ὑπὸ
ἀνάγκην νὰ ἀφήσῃ ἐνταῦθα. καὶ διὰ
Ἁγίας δὲ ἐκείνας πηγάς δὲν θέσει μετο-
τόνου τοὺς ἀσθενεῖς προσελκυομένους ἐκ
οἱωνῶν ἐθνικῶν ἢ ἐξαιτῶ ἀπαγε, οὐ
καὶ διὰ τὸ Ὑψηλὸν Ὄνομά της. —

Διατελοῦμεν μετὰ βαθείας τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεύς
Ἀγγελὴς Δ. Κοντογιάννης